

PETROKİMYA İŞÇİLERİ BİRLİĞİ BÜLTENİ

f Petrokimya İşçileri Birliği

f Lastik İşçileri Birliği

KORONAVİRÜS SALGIN DÖNEMİ - NİSAN 2020 / 1 MAYIS ÖZEL SAYISI

Salgınla yaşam mücadelesi verdiğimiz, toplumsal sağlığı korumaya çalıştığımız, krizin derinleştiği, hak gasplarının yoğunlaştığı, sömürünün derinleştiği koşullarla 2020 1 Mayıs'ına yaklaşıyoruz. Dünyayı sarsan COVID-19 hastalığı ile kapitalist sistemin iflasının da biz işçi ve emekçilerin çıkarları ile patronların çıkarlarının asla uyuşamayacağına görülmesi de daha berraklaştı. 2020'nin 1 Mayıs sürecinde rafinerilerden, fabrikalardan, işyerlerinden birliğimizin, mücadelemizin ve uluslararası dayanışmamızın sesini yükseltelim, işte-evde-sokakta taleplemizi haykıralım, insanca bir yaşam mücadelesini büyütelim.

Krizin faturası, salgının sonuçları bize kesilemez!

Bizler krizin etkileri ile ard arda gelen zamlarla, yoksullukla, işsizlikle cebelleşirken COVID-19 hastalığının dünyayı sarma-

sı ile sağlığımızda tehlike altında. Sömürü çarklarının dönmesi için biz işçilerin yaşamının hiçe sayıldığı daha bir çıplak görülmeye başlandı.

Üretimin işçilerin ölümüne devam etmesi için her türlü kolaylık sağlandı, sokağa çıkma yasağının olduğu günlerde zorunlu işkollarının dışına da özel izinler yağdırıldı. Salgın tüm dünyada her kapıyı çalmış olsa da sağlık haklarından yoksun kesim olarak işçi sağlığı hiçe sayılarak çalıştırılanlar olarak salgının sonuçlarını en ağır şekilde bizler yaşıyoruz.

Ücretsiz iznin olağanlaştırılması, grev hakkının yasaklanması, telafi çalışması 2 aydan 4 aya çıkarılması, İşsizlik Fonu patronların ihtiyacına göre düzenlenmesi, süreçten en az zararlı çıkmaları için şirketlere teşvikler sunulması... Salgın günlerinde AKP iktidarının ortaya koyduğu tüm politikaların

sonucu: daha yoksullaşıyoruz, güvencesiz ve esnek çalışma koşullarına mahkum ediyoruz. Krizin faturasının, salgının sonuçlarının bize kesilmesine izin vermeyelim!

Haklarımız ve geleceğimiz için işçilerin birliği!

Krizlerde, salgınlarda biz işçilerin yaşamına, sağlığına, çalışmasına dair kararlarda neden bizlerin sözü yok? Üretenler biz isek bizim adımıza kararları neden patronlar, sendika yöneticileri, hükümetler veriyor? Salgın başlamadan birçok işyerinde başlayan TİS'ler bize sorulmadan neden askıya alındı?

Açık ki patronlar, sendika bürokratları, sermayenin sözcüsü hükümet örgütsüzlüğümüzden güç alıyor. İnsanca bir yaşam ve çalışma koşullarından mahrum kalıyor; milliyetçi-dinci-cinsiyetçi söylemlerle parçalıyoruz.

Haklarımız ve geleceğimiz için;

Siyasal ve sendikal yaşamda yerimizi alalım.

Sözümüzü söyleyelim, taleplerimizi yükseltelim.

Sendikalı-sendikasız başta sektörün işçileri olmak üzere tüm işçiler olarak birlik olalım, örgütlü gücümüzü güçlendirelim.

Patronların kar odaklı sömürü düzeninin karşısında işçilerin birliği ile öreceğimiz bir toplum için mücadeleyi büyütelim.

1 Mayıs sürecinde işyerlerinde;

İşçi sağlığı ve güvenceli çalışma taleplerimizi yükseltelim!

İnsanca bir yaşam için üretimi durduralım!

Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın mücadelemiz!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Petrokimya İşçileri Birliği

22.04.2020

Çalıştığınız fabrikada, işyerinde önlem ya da yeterli önlem alınmadığını düşünüyorsanız; Kendinizin ve ailenizin sağlığı için tehlike altında çalıştığınızı düşünüyorsanız;

BİZE ULAŞIN! İRTİBATA GEÇELİM, BİRLEŞELİM, MÜCADELE EDELİM!

Okullar tatil edilirken, maçlar iptal edilip kahvehaneler kafeler kapatılırken, üç kişi yan yana oturmanın sakıncalı bulunduğu bu ortamda "EVDE KAL" denilirken çalışma yaşamımız buna göre düzenlenmiyor. Fabrikalarda ve işyerlerinde ne dezenfeksiyon işlemleri yeterli düzeyde ne işçi sağlığı önlemleri artırıldı ne de evde kalmamız için fabrikalarda üretim durdu. Bizler her gün evimizden çıkarken, evimizdekilere sağlık riski taşıyacak mıyız diye kaygılıyız. Bizler onlarca, yüzlerce, binlerce işçi arkadaşımızla yan yana çalışırken birbirimizin sağlığı için "tehdit miyiz" diye tedirginiz. Bizler için görüyoruz ki patronlar da devlet de önleyici bir yol izlemiyor. Zaman beklemenin değil sorunlarımızı çözmek için talepleri yükseltmenin, çözüm için birlik olmanın zamanı.

İşçi arkadaşlar,

Çalıştığınız fabrikada, işyerinde önlem ya da yeterli önlem alınmadığını düşünüyorsanız... Kendinizin ve ailenizin sağlığı için tehlike altında çalıştığınızı düşünüyorsanız...

İRTİBATA GEÇELİM, BİRLEŞELİM, MÜCADELE EDELİM!

FABRİKALARDAN TALEPLERİMİZİ YÜKSELTELİM, FABRİKALARI 1 MAYIS ALANINA ÇEVİRELİM!...

EATON işçisi kardeşler,

Eaton'da salgın günlerinde de sömürü aralıksız devam ediyor. Fabrikada göstermelik önlemler dışında, korona virüs kaynaklı hasta olan 8 işçi arkadaşımız olmasına rağmen her şey normal günlerde nasılsa öyle işliyor. Yani Eaton patronunun gözünde işçilerin yaşamının ve sağlığının zerrece değeri yoktur.

Salgın düzeni bir kez daha göstermiştir ki bu düzen tüm tarafları ile işçi emekçiye düşmandır. Patronundan, onu kollayan devlettine, meclisine, yasalarına, sendikaların başına çökmüş bürokratlarına hepsi işçiye düşmandır. Yani karşımızda tüm kurumları ile örgütlü bir patronlar sınıfı vardır.

İşte işçilerin önünde bu mücadeleyi büyütmek için tarihsel bir gün duruyor. Şimdi gün 1 Mayıs'la beraber her yeri mücadele alanına çevirme günü. Tüm bu baskılara karşı fiziki mesafeyi koruyarak kutlamak, mücadelemizi sonrasına taşımak sorumluluğu ile yüz yüzeyiz. Sınıfımızın tarihi dişe dişe mücadeleler tarihidir, tarihimizden aldığımız güçle 1 Mayıs'ta her yeri mücadele alanına çevirelim.

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Yaşasın 1 Mayıs!

işçisi kardeşler,

Tüpraş'ta grev yasakları ve YHK kurumu bizlerin ve çocuklarımızın geleceğini çalıyor. Böyle gelmiş diye böyle gitmek zorunda değil!

Eksikliklerimizden ders çıkarmak için geç değil. Bu 1 Mayıs'ı işyerinde taleplerimizle birlikte eylemleri yükseltelim.

Sömürüye, salgına, krize, yasaklara karşı Tüpraş'ın dört rafinerisindeki işçiler olarak "Mücadelede Varız" demek için iş yavaşlatalım!

işçisi kardeşler,

Petkim'de sözleşme sürecimiz askıya alındı, grev yasağı ve YHK ile boyun eğdirilmek isteniyor.

Sınıf mücadelesinde sopaya dönen Yüksek Hakem Kurulu ve grev yasaklarına karşı koyarak yol açmak ellerimizde. 1 Mayıs taleplerine inanan, işçilerin fiili meşru mücadeledeki kararlılığı bizlere miras bıraktığı gündür.

1 Mayıs'ı tarihsel özüne uygun, taleplerimizi daha gür sesle haykırarak kutlayalım. Her yeri 1 Mayıs alanına çevirelim.

işçisi kardeşler,

İşyerinde baskıya ve düşük ücretlere karşı mücadele ile salgın döneminde ağırlaşan sömürüye, sendikal ihanete cevabımızı 1 Mayıs ruhuyla verelim!

Ücretli idari izin ve herkese test yapılması için bu 1 Mayıs haftasında fabrikada irili ufaklı eylemlerle sömürü zincirini kırmak için adım atalım!

işçisi kardeşler,

Salgın dönemi başlamadan hemen önce sözleşme sonrası Ravago işverenin kriz dönemini zararsız kurtarmak telaşı ile baskıyı, mobbingi arttırdığı, hergün yeni tutanaklar ile Ravago işçisini sessizliğe ve kabullenmişliğe itmeye çalışıyordu. Bu nedenden kaynaklı iş yerinden ayrılan işçilerin bile olduğu bir dönemin hemen sonrasında Covid-19 salgını ile karşı karşıya kaldık.

Salgın döneminde ara ücretli izinler yaşansa da sonrası için işverene gözler çevriliyor. Ravago işçileri salgın bitene kadar ücretli izin parolası ile hareket etmelidir. Baskıyı da, salgını da geride bırakmanın tek yolu mücadeleden, mücadelenin yolu taban örgütlülüğünden geçmektedir!

Ravago'da baskıyı kırmak, salgın dönemini güvende geçirmek için 1 Mayıs sürecinde mücadeleyi büyütelim!

işçisi kardeşler,

VEM ilaçta ücretsiz izinlerin ardından her şey kaldığı yerden devam ediyor. Siz işçilerin sağlığı ve yaşamı patronların kâr hırsı için hiçe sayılıyor. Zaten sağlıksız çalışma koşullarının olduğu fabrikada, birde virüs tehlikesi altında çalıştırılıyorsunuz. Ağzını açıp itiraz edenede baskı eksik olmuyor. AKP iktidarının sağladığı yasal kolaylıklarla ücretsiz izinlerin önü açıldı. Patronlarda bunu kendi çıkarları için kullanacaktır. 15 gün çalıştırılacak bir aylık üretim, baskı ile yaptırılacak ardından ücretsiz izin. Bunun adı ESNEK ÇALIŞMADIR.

VEM ilaç patronu peki sömürsünü devam ettirmede bu gücü nerden alıyor. Bir yanıyla sermaye devletinin desteğinden alıyor. Ama asıl önemlisi biz işçilerin sessizce bu kölelik düzenini kabul etmesinden, katlanmasından alıyor. İşçiler olarak birlik olmayınca, örgütsüz olunca, tüm dayatmalara boynumuzu büküp katlanınca patronların işi

işçisi kardeşler,

Yakın dönemde yaşadıklarımız gösterdi ki, bizler birlikte ortak çıkarlarımız için hareket etmedikçe, sürekli eksiliyoruz kendi içimizde. Giden arkadaşlarımızı izlemekle yetinen bizler, bununla da kalmayıp çalıştığımız işyerinde salgında bile patronun insafına bırakıyoruz.

Oysa Trelleborg'da olduğu gibi, ülkemizde milyonlarca işçiler olarak, tüm değeri bizler yaratıyoruz, insanlığın yaşamını sürdürbilmesi için dönmesi gereken çarkları, yine biz işçiler çeviriyoruz.

Peki karşılığı ne ?

İşten atmalar..

Güvencesiz çalışma..

Sürekli artan üretim baskısı..

1 Mayıs işçi ve emekçilerin dünya çapında 8 saat çalışmayı dile getirdiği mücadelelerin toplamının günüdür, sadece mücadelede değil, tarihte ödenen bedelleri de taşır içinde. Bugün 8 saat çalışma hakkını biz, ödenen

işçisi kardeşler,

Kuralsızlığın her türlüünü yaşıyoruz. Yeri geldi yemeği makinanın başında yememiz istendi yeri geldi gece gündüz mesaiye gelmemiz.

Kendimizi güvencesiz hissediyoruz, her an işten atılma kaygımız büyüyor. Yakın dö-

dahada kolaylaşıyor. Şimdi bize düşen birliğimizi güçlendirmek, sorunlarımızın çözümü için adım atmaktır. Sorunların çözümü için fiili meşru mücadele yolunu tutmaktır.

İşte işçilerin önünde bu mücadeleyi büyütme için tarihsel bir gün duruyor. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Şimdi gün 1 Mayıs'la beraber her yeri mücadele alanına çevirme günü. Patronlar ve onların devleti bizi kâr ve sömürü için fabrikalarda yan yana getiriyor. Ama 1 Mayıs'ı yasaklıyor. Tüm bu baskılara karşı fiziki mesafeyi koruyarak 1 Mayıs'ı sınıfsal özüne ve anlamına uygun biçimde birliğimizi, mücadelemizi ve dayanışmamızı güçlendirerek kutlamak, mücadelemizi sonrasına taşımak sorumluluğu ile yüz yüzeyiz. Sınıfımızın tarihi dışı dışı mücadeleler tarihidir, tarihimizden aldığımız güçle 1 Mayıs'ta her yeri mücadele alanına çevirelim.

bu bedeller sayesinde sermayenin elinden aldık.

Bu rolüyle bile hem bizler hemde çocuklarımızın geleceği için, sahiplenilmesi gereken bir gündür.

İşsiz kaldığımızda çocuklarımızın gözlerinin içine bakmamak, yada gelecek güvencesinin olmadığı koşulları yaşamamak için, insanca bir yaşam için taleplerimizi yükseltelim

Bugün evlerimizde olsak bile, Trelleborg işçileri olarak evlerimizde taleplerimizi dile getiren kartonlar hazırlayıp, bunları sosyal medyada dahi olsa, dile getirelim, sendikalarımızı bu konuda adım attırarak tarzda zorlayalım.

Bunca hak gaspının içinde olduğu yasaların geçtiği yerde biz, işçi ve emekçiler olarak 1 Mayısı sahiplenmek ve onun ruhunu tüm işçi havzalarına taşımak sorumluluğunu, bizlerin omuzlarında olduğunu bilerek hareket edelim..

nemde birçok arkadaşımız işten atıldı ve yeni işten çıkartmaların olacağı söylendi.

Bu 1 Mayıs sürecinde güvencesiz ve esnek çalışmaya, işten çıkartmalara karşı taleplerimizi yükselttiğimiz şekilde örgütlene- lim, birliğimizi oluşturalım!

SAĞLIKLI BİR TOPLUM İÇİN META DÜZENİNDEN KURTULALIM!

Piyasa için sağlık ile toplum için sağlık arasındaki fark COVID-19 salgını ile daha net görülmüş oldu. Sağlık politikalarının belirleyici olanının önleyici sağlık hizmeti mi yoksa tedavi edici sağlık hizmeti olduğu çok temel bir anlayış farkıdır. İnsan ve toplum merkezli mi kar merkezli mi diye bakmak gerekiyor düzenin akışına, egemenlerin kim olduğuna...

Sağlık sisteminin neo-liberal dönüşüm ekseninde piyasaya açılması ile ticarileşmesi

paran kadar sağlık uygulamasını karşımıza getirmişti. SGK kapsamından çıkan ilaçlar, klinik bölümleri ile her şey işçi ve emekçiler için daha zora girmeye başlamıştı. İnsani temel ihtiyaçların, insan yaşamının olmazsa olmazı tıbbın kar alanlarına çevrilmesi aslında insan sağlığının ne kadar önemsiz görüldüğünü gözler önüne seriyor. Hatta biliyoruz ki ilaç şirketleri ile bizleri sağlıksız gıdaya mahkum edenlerin evi aynı kapının ardında. Yıllarca bu şirketlerde çalışmış ve vicdan aklamaya çalışan kişiler tarafından da duyuyoruz bazen, ilaç piyasasının nasıl belirlendiğini.

Fabrikalarda işçi sağlığının, sanayi havzalarında toplum sağlığının önemsenmemesi sağlık hizmetlerini de meta düzeninin kasalarını dolduran bir memba suyu olarak gören anlayışın yansımaları. Karlarından gidecek diye en basit işçi sağlığı önlemini almazlar, fabrikanın çevresinde yaşayanları düşünerek bacayı filtrelemekten, atık suyu arıtmadan geçirmekten bile

kaçınırlar. COVID-19 salgını bizlere gösterdi ki sadece kar merkezli yürütülen sağlık sistemi bir virüs salgını ile sistemin iflasının en güzel gözüktüğü fotoğraf karelerinden biri olabiliyor.

Şimdi biz işçiler için bundan sonrasının yanıtını bulmak günün acil görevidir. Sağlık sistemine baktığımızda bile kar için dönen çarkların dışında bir alternatif gerektiğini görüyoruz. Aynı şey gıdadan temizlik ürünlerine, hammadeden enerjiye kadar daha birçok noktadan toplumun ihtiyaçları için üretimin; birey, hayvan toplumu, doğa merkezli düşünülen ve yönetilen bir toplumsal düzenin insanca yaşam için olmazsa olmaz olduğunu işaret ediyor.

Tam da şimdi, birliğimizi güçlendirelim! Fabrikada, yaşadığımız yerlerde, ülkede, dünyada işçi ve toplum sağlığı eksenli politikalar üretilmesi için mücadele edelim, kalıcı olması için kar eksenli sömürü düzeninin ortadan kalkması için meta düzeninden kurtulalım!

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KANUNUNA GÖRE İŞVERENCE TEDBİRLERİN ALINMAMASI ÜZERİNE ÇALIŞANIN ÇALIŞMADAN KAÇINMA VEYA İŞ DURDURMA HAKKI

İşveren 6331 Sayılı Kanunun 4. ve 5. Maddeleri uyarınca gerekli tedbirleri almak, değişen koşullara göre çalışma düzenini oluşturmakla yükümlüdür. Bu tedbirlerin alınmaması ve çalışanların ciddi bir tehlike ile karşı karşıya gelmesi yahut tehlikenin önlenemez olduğu durumlarda, çalışmaktan kaçınma hakkı özel ve kamu sektörü ayrımı yapılmaksızın aynı kanunun 13. Maddesinde düzenlenmiştir.

Bu maddeye izlenmesi gereken yol ve süreç şu şekildedir;

I-İşyerine Başvuru Süreci İşletilmelidir.

İşyerinde iş sağlığı ve güvenliği kurulu bulunması halinde kurula, kurulun bulunmadığı işyerlerinde ise işverene başvurmalıdır. Başvuruda;

Ciddi tehlikenin tespit edilmesi, gerekli tedbirlerin alınması talep edilmelidir.

II-İşveren Yahut Kurul Derhal Karar Vermelidir.

Bu talep üzerine Kurul varsa acilen toplanarak derhal karar verir. Kurul yoksa işveren

derhâl kararını verir ve durumu tutanakla tespit eder. Karar, çalışana ve çalışan temsilcisine yazılı olarak bildirilir.

III-Çalışmaktan Kaçınma Hakkının Kullanımı

Toplu olarak çalışılan, servis, yemek, tuvalet, soyunma odası gibi yerlerin toplu olarak kullanıldığı ve işyerlerinde küresel salgın olarak ilan edilen coronavirüsün hızla ve kolayca yayıldığı düşünüldüğünde çalışanlar gerekli tedbirlerin alınmasına kadar çalışmaktan kaçınma hakkını kullanabilecektir.

Örnek vermek gerekirse çalışan birimde çalışanlardan birinin coronavirüsü belirtileri gösterdiği yahut testin pozitif çıkması halinde çalışan, gerekli tedbirler alınmaya kadar çalışmaktan kaçınabilir.

Çalışanlar ciddi ve yakın tehlikenin önlenemez olduğu durumlarda kurula yahut işverene hiç başvuru yapmaksızın işyerini terk edebilirler. Yine çalışanlardan birinin coronavirüsü testinin pozitif çıkması halinde hiç başvuru yap-

maksızın işyerini terkedebilirler.

IV-Çalışmaktan Kaçınma Hakkının Kullanılması Ücret Ve Diğer Alacaklardan Vazgeçmek Anlamına Gelmez.

Çalışanların çalışmaktan kaçındığı dönemdeki ücreti ile kanunlardan ve iş sözleşmesinden doğan diğer hakları devam edecektir. Çalışanların tedbirler alınmaması nedeniyle işten kaçınmaları kanuna aykırı iş durdurma yahut grev olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. Tedbirlerin alınmaması ve hastalığın kolayca bulaşma ihtimali düşünüldüğünde çalışmaktan kaçınan çalışan/işçi bu sebepten işten çıkartılmaz, yerine başka çalışan/işçi alınmaz, işveren çalışmaktan kaçınan çalışanın/işçinin ücretinin ödenmemesi yoluna gidemez, işveren tarafından çalışanlar hakkında 4857 Sayılı Kanunun 25/II maddesi gereğince fesih yapılamaz. İş sözleşmesiyle çalışanlar, talep etmelerine rağmen gerekli tedbirlerin alınmadığı durumlarda, iş sözleşmesini haklı fesih yapabilirler.

V-Çalışmaktan Kaçınma Hakkının İstisnası

6331 sayılı İş Sağlığı Ve Güvenliği Kanununun 25 inci maddesine göre iş müfettişlerinin işyerinde işin durdurulmasına karar vermesi hâlinde, bu çalışmaktan kaçınma hakkına ilişkin hükümler uygulanmaz.

5. CORONA VİRÜS (COVID-19) SALGINI NEDENİYLE İŞVERENİN YAHUT ÇALIŞANIN/İŞÇİNİN FESİH HAKKI DURUMUNDA HAK VE ALACAKLAR

4857 Sayılı İş Kanunu 24. Maddesi işçinin derhal feshini düzenlerken, 25. Maddesi ise işverenin derhal feshini düzenlemiştir. Her iki kanun maddesinde de derhal fesihten anlaşılması gereken iş sözleşmesinin bildirim sürelerini (ihbar öneli yahut iş sözleşmesi sonu) beklemeksizin feshedebilmesidir.

EKİM HUKUK BÜROSUNUN HAZIRLADIĞI METİN,
TAMAMI İÇİN:

<https://www.ekimhukuk.com/koronavirus-salgininde-iscilerin-haklari-nelerdir/>

SENDİKALARIMIZI KAPİTALİZMİN DENETİMİNDEN KURTARALIM!

Sendikalar işçi sınıfının tarihinde büyük bedellerle kazandığı mücadele araçlarıdır. Sermayenin kendisini işçilerin emeğiyle varetmediği yerde biz işçiler bu saldırılara karşı örgütlenerek ve toplu hareket ederek adım atarız. Sendikalar bu adımlarımızın bir aracıdır. Fakat bugün en temel haklarımıza bile ciddi saldırılar varken binlerce üyeye sahip sendikalar tek bir adım dahi atmıyor, hatta biz işçileri sermaye adına denetleme görevi görüyorlar.

Bunun en büyük etkeni ise biz işçilerden çok sermayenin sendikalar üzerindeki etkisidir. Sermaye kendini işçi emeğiyle vareder dedik, nasıl ki biz işçileri fabrikalarımızda farklı şekillerde bölüyor ve kendi sömürsünü arttırıyorsa, aynı şekilde mücadele araçlarımızı da bu yönde işlevsizleştiren tarzda müdahalelerde bulunuyor. Buna örneğe dünyada işçi sınıfının sermayeye karşı ciddi haklar kazandığı yıllarda, Türkiye’de sermayeden bağımsız sendikaların kapatılması ve sermaye denetiminde kurulan, hatta özel yetkililerin eğittiği kadrolarla kurulan Türk İş’tir. Sonrasında 1970 yılında DİSK’in işlevsizleşmesi adına mecliste çıkan yasalar ve yine ‘80 darbesiyle devam eden yıllarda mücadelecilik kimliğiyle öne çıkan Maden-İş sendikasının kapatılıp, bir gecede binlerce üyesinin Türk Metal gibi sermaye güdümlü bir sendikaya kaydırılması gibi ciddi müdahaleler...

Bu saldırıların nedenleri, kapitalist sistemde sermayenin kendini var etme yasası yani daha düşük ücretle daha fazla kâr etme yasası vardır. Sermaye sendikaları işlevsizleştirmek için hedef alır. Biz işçiler sendikalarımıza sahip çıkamadığımız, denetleyemediğimiz oranda, bürokratlar eliyle sendikalarımız sermaye güdümlü örgütler haline gelir.

Bugün sendikalarda belirli koltuklarda oturanların aldığı ücretler, yaşam şartları ve yıllarca o koltukları gaspetmeleri, sendikalarda sınıf mücadelesinden çok koltuk mücadelesini doğurmuştur. Bu ilişkiyi kırıp yeniden mücadele araçlarımızı mücadelecilik bir kimliğe büründürmek istiyorsak öncülerimiz işçiler olarak bir araya gelmeli ve sermayeye karşı kendi sınıf çıkarlarımızı ekseninde hareket etmeliyiz. Sendikaları kendi haline bırakan değil; onları denetleyen, hesap soran gerekirse koltuktan indiren bir biçime büründürmeliyiz. İşte bu biçim sendikaları sermayenin güdümünden ve ağalarından kurtaracak olan biçimdir.

KORONAVİRÜS TEHLİKESİ BÜYÜYOR! KAPİTALİZM ÖLDÜRÜYOR!

dönmesi için çalışmak zorunda bırakılıyor. Fabrikalarımızda birtakım “önlemler” alınıyor, ancak bunların çoğu göstermelik olmanın ötesine geçmiyor. Sektörümüzdeki ve diğer sektörlerdeki pek çok fabrikada çalışan işçilerde koronavirüs tespit edildiğinin haberleri geliyor. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi Mart Ayı İş Cinayetleri Raporuna göre, Mart ayında en az 14 işçi koronavirüs sebebiyle hayatını kaybetti. Fakat salgın nedeniyle yaşanan ölümlerin tespit edilemeyenlerle birlikte çok daha fazla olduğu ortadadır.

Bizler bugün, salgın koşullarında ya kendi canımızı ve ailemizin sağlığını tehlikeye atarak çalıştırıyoruz ya da açlığa mahkûm ediliyoruz. Çalışması zorunlu işler haricinde “ücretli izin” kullanabilmemiz gerekirken, pek çoğumuz ücretsiz izne çıkarılıyor ya da işsiz kalıyoruz.

Yaşam hakkımız tehlikede!

Salgın en çok bizlerin yaşam hakkını tehdit ediyor. Dünyanın farklı yerlerinden yansıyan piyasa sağlık sisteminin iflas ettiğini, doktorların hastalar arasından seçim yapmak zorunda kaldığını bizlere gösteriyor. Küba gibi vahşi kapitalizmin hâkim olmadığı, toplumcu sağlık politikaları izleyen ülkeler ise koronavirüs salgınına karşı kararlı bir mücadelenin nasıl verilmesi gerektiğinin örneği oluyor.

Bizler bir test yaptırmak için hastane kuyruklarında beklemek zorunda kalırken, sağlık emekçileri yetersiz ekipman yüzünden hastalığa yakalanıyor. Sermaye sahipleri ise evlerinde koronavirüs testleri yaptıırıyor. Virüsü kapıldığı takdirde ise 5 yıldızlı oteli aratmayacak hastanelerde her türlü imkânı kullanarak tedavi oluyorlar. Kimya, ilaç gibi sağlık sektörüne üretim yapan şirketler işçilerin üzerindeki iş yükünü ve sömürüyü arttırarak servetlerine servet katıyorlar. Çinli ilaç devi Hansoh şirketinin patronu Zhong Huijuan’ın yılbaşından bu yana toplam servetini 1,7 milyar dolar artırarak 15,4 milyar dolara yükselttiği ifade ediliyor.

Kapitalizme karşı mücadeleye!

Karşı karşıya kaldığımız sömürünün, kirli savaşların, yağma ve talanın kaynağında duran kapitalist sistemin bizi nasıl bir çöküşe götürdüğünü koronavirüs salgını bir kez daha tüm çıplaklığı ile gösterdi. Bizlerin kanını emen, yaşam hakkını hiçe sayan bu sisteme karşı mücadele etmekten başka bir yolumuz yok. Unutmayalım ki işçi sınıfı olarak sermayenin egemenliğine son verecek, eşit, özgür ve insanca yaşayabileceğimiz bir düzen kurabilecek gücümüz var! Gücümüzü ortaya çıkarmak için birliğimizi güçlendirelim, yaşam hakkımızı elimizden alan kapitalizme karşı mücadele edelim!

Koronavirüs salgını tüm dünyayı tehdit etmeye devam ediyor. Salgın Türkiye’de de büyük bir hızla yayılıyor. İnsanlığı, doğayı, kısaca bütün bir dünyayı daha fazla kar uğruna çöküşe sürükleyen kapitalist sistemin barbarlığını, koronavirüs salgını üzerinden yaşanan gelişmeler bir kez daha gösterdi.

Aynı gemide değiliz!

Virüsün “zengin-fakir ayrımı yapmadan” herkesi etkilediği söyleniyor. Düzenin temsilcileri sahip oldukları medya gücüyle “hepimiz aynı gemideyiz” hikayeleri anlatıyor. Ancak hepimizin aynı gemide olmadığı gün gibi ortada. Neden mi?

Bizler iktidar temsilcilerinin, “Bilim Kurulu”nun ve diğer bilim insanlarının sürekli tekrarladıkları “evde kal” çağrılarına rağmen, evde kalamıyoruz. Çünkü sömürü çarklarının

1 MAYIS'IN TARİHÇESİ

rıldı. Aynı kentte, bir fabrikada 8 saatlik işgünü için greve çıkan 1400 işçi işten atıldı. Aynı tarihlerde greve çıkanlara ateş açıldı ve 4 işçi yaşamını yitirdi.

Saldırıları, işçilerin mücadelesini engellemeyi hatta daha da kararlılıkla sürmesine vesile oldu.

1886 yılının 1 Mayıs'ında ABD ve Kanada'da sendikalar ve diğer örgütlerin yürüttüğü mücadele sonucu yaklaşık 350 bin işçi greve çıktı.

İşçiler üretimden gelen güçlerini kullandılar ve tüm ülkede hayat durdu. Bunun üzerine patronlar eylemleri bastırmak için birçok yolu denedi.

Şikago'da greve çıkan 40 bin işçinin eylemini bastırmak için, saldırılar düzenlendi. Grevi kırmak için sokak çeteleriyle anlaştı. Sokak çeteleri eliyle işçilere saldırıldı. Çıkan kavgada polis ateş açması sonucunda 4 işçi yaşamını yitirdi.

Hükümet ve patronlar, işçi eylemini kolay kolay içlerine sindiremedi. 1 Mayıs sonrası, işten atmalar ve baskılar yoğunlaştı. Olaylara ne-

den oldukları gerekçesiyle 8 işçi hakkında idam istemiyle dava açıldı. 4 işçi önderi idam cezasına çarptırıldı.

Albert PARSONS, Adolph FISCHER, George ENGEL ve August SPIES, 1 Mayıs 1886 yılında 8 saatlik iş günü mücadelesinde önderlik yaptıkları için idam edildi.

İşçi önderlerinin cenaze törenine yüz binlerce insan katıldı. ABD'de yaşanan bu olaylar uluslararası işçi örgütlerini harekete geçirdi. II. Enternasyonal 1889'da Paris'te düzenlediği kongrede, Amerikan işçilerinin mücadelesini desteklemek amacıyla dünya çapında gösteriler düzenledi.

1890'dan başlamak üzere 1 Mayıs'ı da, "Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü" olarak kabul etti.

**

Türkiye'de ilk 1 Mayıs Cumhuriyet öncesi dönemde 1911 yılında Selanik'te kutlanıyor. Günümüze kadar Türkiye'de de sayısız kere 1 Mayıslar yasaklandı. 1 Mayıs meydanlarına saldırılar düzenlendi, alanlarda sesini yükselten işçiler, ilericiler katledildi.

1880'li yıllarda fabrikalar artarken, şirketlerin karları büyürken çalışma koşulları da ağırlaşmaktaydı. Ağırlıklı olarak kol emeğinin kullanıldığı ve çalışma şartlarının çok kötü olduğu bu yıllarda çalışma saatleri 14-15 saate kadar uzayabiliyordu, çocuklar karın tokluğuna çalıştırılıyordu.

Bu koşulların karşısında hakları için greve çıkan, örgütlenmeye çalışan işçiler, patronların ve devletin saldırıları ile engelleniyordu.

1881 yılında "8 saatlik iş günü" talebi ile ABD'nin birçok kentine yayılan bir mücadele başlatıldı. ABD'nin Şikago kentinde 40 bin tektil işçisinin gerçekleştirdiği eylem kanla bastı-

GEORGE ENGEL: "İlk kez mahkeme önüne çıkıyorum ve cinayetle suçlanıyorum. Neden buradayım? Neden cinayetle suçlanıyorum? Almanya'yı terk etmemeye yol açan aynı şey yüzünden: İşçi sınıfının yoksulluğu ve sefaleti. (...) Vatandaş ya da değil, bir işçi olarak hiçbir hakkım yok. Bu yüzden ne sizin haklarınıza ne de yasalarınıza saygı duyuyorum. Çünkü onları bize, işçi sınıfına karşı olan bir sınıf yaptı ve yönetiyor. Benim suçum ne? Çoğunluk sefalet içinde yüzerken, birilerinin milyonları istifleyemeyeceği bir toplumsal sistemi getirmek için uğraştım."

AUGUST SPIES: "Eğer bizi asarak işçi hareketini ezebileceğinizi sanıyorsanız -ki o hareket haksızlığa uğramış milyonların, yokluk ve sefalet içinde çalışan ve yaşayan milyonların, ücretli kölelerin hareketidir- eğer, böyle düşünüyorsanız, asın bizi! Bir kıvılcımı söndüreceksiniz, ama orada, önünüzde ve arkanızda, her yerde alevler parlayacak. Bu bir yeraltı yangınıdır. Ondan kurtulamazsınız. (...) Gerçeği söylemeye cesaret edenleri bir kez daha ölüme gönderecekseniz, ben de diyorum ki; gerçeği söylemenin bedeli ölüm cezasıysa eğer, onurla ve cesaretle bu bedeli ödemeye hazırım. Çağırın celatlarınızı!"

ALBERT PARSONS: "Ekmek özgürlüktür, özgürlük ekmek. Zenginlerin sarayları yoksulların kulübelelerini gölgeliyor ve biz de Victor Hugo gibi diyoruz ki, zenginin cenneti yoksulun cehenneminden doğar."

ADOLPH FISCHER: "Ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü burada cinayetten suçlu bulunmadım. Ancak, eğer özgürlük, kardeşlik ve eşitlik istediğim için ölmek zorundaysam, buna itiraz etmeyeceğim. Eğer ölüm, insanlığa duyduğum sevginin cezasıysa, o zaman hayatımdan hemen vazgeçerim."

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!

**YOKSULLUK SINIRI
ALTINDAKİ ÜCRETLERDEN
VERGİ KALDIRILSIN!**

**ZORUNLU ALANLAR
DIŞINDA TÜM İŞÇİLERE
ÜCRETLİ İZİN!**

İŞ CİNAYETLERİNE SON!

**HERKESE ÜCRETSİZ,
YAYGIN TEST!**

**SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI
DEĞİL, ÜCRETLİ İZİN!**

**SINIRSIZ SÖZ, BASIN,
GÖSTERİ ÖZGÜRLÜĞÜ!**

**SALGININ, KRİZİN
FATURASI PATRONLARA!**

